

sidenten står også bag ønsket om indsættelse af en international styrke, og det gør oprørsgrupperne i syd også.

Da Albanienkrisen for alvor brød igennem og anarki og uorden bredte sig i landet, udpegede jeg som formand for OSCE den tidligere østrigske forbundskansler, Franz Vranitzky, som min personlige repræsentant, og han tog til Albanien og holdt møder med de grupper, jeg har nævnt – til oplysning for hr. Søren Søndergaard også oprørsgrupperingerne i syd – og alle disse grupper tilsluttede sig ønsket om at få indsat en multinational styrke i Albanien for at sikre ro og orden i det civile samfund som forudsætning for, at der kunne gøres fremskridt på andre områder.

Og det var så den anbefaling, Franz Vranitzky sendte til OSCE, og det var den anbefaling, som OSCE's 54 medlemsstater vedtog, og det var den anbefaling, der derefter blev sendt til FN's Sikkerhedsråd i FN-hovedkvarteret i New York, som siden hen gav Sikkerhedsrådet velsignelse til de kapitel 7-elementer, der var i OSCE's vedtægtelse.

Det er handlingsforløbet, og det er altså alle grupperne i Albanien, der har stået bag denne anmodning, og det er OSCE, der har fulgt det op, og det er FN, der har godkendt det.

Hvorfor så nu indsætte en styrke, for der er jo ro i landet?

Ja, min vurdering er den, at der er relativ ro i Albanien i øjeblikket, fordi det internationale samfund har handlet, som det har gjort, og truffet beslutningerne og indsat styrken, og at det er det, der skaber ro, og det, der skaber en vis tro på, at der er en fremtid.

For hvis det internationale samfund havde fulgt hr. Søren Søndergaards anvisninger og bare ladet kaos fortsætte, så havde der i dag ikke været ro i Albanien, og så havde risikoen for, at uroen i Albanien havde bredt sig ind i Kosovo og i Makedonien, været langt større, og så ville vi have været endnu værre stillet, og med vi mener jeg hele det europæiske område.

Det følger også af den sagsfremstilling, jeg her giver, at OSCE så sandelig ikke på noget tidspunkt har været taget som gidsel, men tværtimod har været den udfarende kraft i dette her lige fra starten.

Det har som sagt fra første færd været min vurdering, at der var brug for et sikkerheds-element i Albanien, for det første for at sikre den humanitære bistand og for det andet selvfølgelig for at sikre gennemførelse af frie og demokratiske valg.

Lad mig knytte en kommentar til det humanitære:

Regeringen har for øjeblikket ingen planer om at yde ekstraordinær dansk humanitær bistand til Albanien. Vi følger situationen nøje, men der er ikke i øjeblikket tale om en egentlig humanitær krise, og det er lykkeligt.

Der ydes fødevarerhjælp til nødstedte familier af EU og af verdensfødevarerprogrammet, og familier, som før krisen modtog hjælp af den albanske regering, og visse andre grupper, f.eks. børnehjem og hospitaler, som har brug for mad og medicin, får det. Men ingen danske hjælpeorganisationer har anmodet om humanitære nødhjælpsbevillinger til indsatsen i Albanien, men kommer der sådanne anmodninger, vil regeringen selvfølgelig på helt normal vis vurdere ansøgningernes berettigelse, og i så fald er jeg sikker på, at der i Folketinget vil være tilslutning til, at også Danmark skal yde en ekstraordinær humanitær indsats.

Men det vigtigste ved tilstedeværelsen er jo, at OSCE skal kunne hjælpe til med at tilrettelægge gennemførelsen af demokratiske valg, og for at kunne gøre det i den nuværende situation i Albanien er det nødvendigt, at der er en sikringsstyrke. Og på tværs af, hvad vi ellers mener om dette, tror jeg, jeg kan slå fast, at alle er enige om, at der er behov for demokratiske valg, som gennemføres på en ordentlig måde og så hurtigt som muligt. Det har jeg forstået at der er enighed om.

Det, som der åbenbart er uenighed om mellem os og henholdsvis hr. Søren Søndergaard og hr. Gert Petersen og fru Annette Just og fru Pia Kjærsgaard, ligger i det forhold, at de fire nævnte medlemmer af Folketinget åbenbart tror, at det ville være muligt at gennemføre frie, demokratiske valg, selv om der ikke var en form for tilstedeværelse af internationale styrker i Albanien, for det tror jeg ikke et øjeblik på kunne lade sig gøre, for så ville modsætningerne i det albanske samfund for alvor komme op til overfladen, og så ville vi ikke få den mulighed for at skabe en demokratisk struktur, som afholdelse af frie og demokratiske valg er.

Det er korrekt fremstillet af hr. Søren Søndergaard, at OSCE i hele dette forløb har indtaget en kritisk holdning til de valg, der blev holdt sidste år, og det har jeg også selv.

Det er derfor også korrekt, at der både er og har været i hvert fald spændinger i forholdet mellem præsident Berisha og organisationen OSCE.